

ת"פ 13781/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 13781-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות ראשון לציון
נגד	
הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עו"ד אסנת מוליארסקי כדורי

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, האוחז בשני אישומים, בעבירות כדלקמן:
א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");
ב. **תקיפה סתם - בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין;
ג. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**");
2. **על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום**, במועד הרלוונטי היו הנאשם וגב' לריסה לשצ'וק (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג פרודים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 1.2.21 התקשר הנאשם, כשהוא תחת השפעת אלכוהול לטלפון הנייד של המתלוננת והשאיר למתלוננת 9 הודעות במשיבון, כך:

- א. 09:07 - "למה את לא עונה בטלפון שרמוטה. ותמסרי לחבר שלך אני אזיין גם אותו, אני אעשה משהו יותר טוב אני אמצע בחורים ברחוב, שהם יכולים להרביץ ככה שהוא יהיה אחרי שזיינו אותו כל הזמן. את עדיין לא יודעת מי ולמה לצפות ממני, את בהמה, את לא בנאדם".
- ב. 09:23 - "נו מה שרמוטה את עדיין זוכרת אותי?! אתם תמותו, את איבדת הכל תמצצי, תזייני איך את רוצה, אם אני אפגוש אתכם אז אני אקרע אתכם לחלקים, וגם הוא וכם את תמצאו מקום מתחת לאדמה, אתם הגעתם לפה ופה אתם תמותו בלי כבוד.. " אני אמצעי אנשים שהם לאזרחים שהם בלתי חוקיים פה אני אשלם והם יזדיינו לא בפה, אני אמצע אנשים חברה והחברה יעשו הכל בשבילי.. "

- ג. 09:24 - "שאני אזיין גם אותך אני אזיין גם אותו ואתם תמותו ואתם תזכרו אותי".
- ד. 10:37 - "אתם עדיין לא יודעים מי אני, לא הרבה זמן נשאר לו נשבע. אני אמצע תיירים לא אזרחים שהם יעשו מה שאני אגיד. תיירים חזקים וצעירים ואתם תראו מה יהיה".
- ה. 19:23 - "אם אני אפגוש אותו ברחוב אני ארביץ לו כמו לכלב. אתן לו לשתות בירה וודקה ואשלח אותו לחדר גופות.. ואם הוא גבר הוא יחזור אליי. ואם לא אני אזיין אותו בפה".
- ו. 19:29 - אני אלחץ קצת את החברה הצעירים כדי שלא אעשה זאת בעצמי. גם אם תתקשרי למשטרה אני אגיד להם שאני נכה. יש לו פוסט טראומה אחרי המחאות. אני לא תן לכם לחיות בראשון, את זונה תברחי מראשון".
- ז. 20:54 - "זונה לא יכולה לענות, תגידי למזיין שלך שיענה אני אצא עכשיו אני אחתוך אותו לחתיכות מכה אחת והוא פשוט ייפול".

על פי עובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כחודש עובר ליום 11.12.20 היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים. בנסיבות המתוארות לעיל, הגיע הנאשם לדירה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. דלת הדירה הייתה סגורה והנאשם סבר כי המתלוננת בדירה יחד עם גבר זר.

בנסיבות אלה, רץ הנאשם לכיוון הדלת, התנגש בה עם גופו, שבר את המנעול ודרש מהמתלוננת כי תאפשר לו לישון על רצפת חדרה. משסירבה וביקשה שייצא, דחף אותה הנאשם והפילה ארצה.

רישום פלילי

3. לחובת הנאשם הרשעה ישנה קודמת מיום 27.7.11 בגין ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

הסכמות הצדדים

4. הצדדים הסכימו כי הנאשם יופנה לשירות המבחן שיערוך תסקיר בעניינו, אך לא גובשו הסכמות עונשיות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים:

5. במסגרת התסקיר הראשון מיום 25.12.22 פורטו בהרחבה תולדותיו של הנאשם וצוין כי מדובר במי שהוא כבן 52, יליד רוסיה שעלה ארצה בגיל 26. הנאשם גרוש ואב לשני ילדים בגילאי 20 ו-26, בעל נכות נפשית על רקע הפרעה ביפולארית ומתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי. כיום מתגורר הנאשם עם שותפים בדירור מוגן לבודדים במסגרת "סל שיקום" ואינו עובד.

צוין כי הנאשם פנה מיוזמתו בחודש אוגוסט 2021 למרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב על רקע החמרה במצבו, בגין אי נטילת תרופות באופן סדיר. הנאשם אושפז ולאחר איזון תרופתי חל שיפור משמעותי במצבו, הוא שוחרר, הופנה ל"סל שיקום" וקיבל אישור לדיור מוגן.

בהתייחסותו לעבירות נשוא הדיון הנוכחי, הנאשם מסר כי ניהל מערכת יחסים עם המתלוננת לסירוגין במשך כ-6 שנים ותיאר קשר מורכב ובלתי יציב, כאשר לעיתים התגוררו יחד ולעיתים נותק ביניהם הקשר. הנאשם ייחס את מורכבות הקשר לקשיים הנפשיים עמם הוא מתמודד אשר השפיעו על תפקודו ובכלל זה גם על הכנסתו הכלכלית. הנאשם תיאר ויכוחים עם המתלוננת בעיקר בשל כך שסירב להיעזר בה כלכלית בתקופות בהן לא עבד, ציין קנאה מצדה, וכי ברקע לביצוע העבירות צרך אלוהול באופן מוגבר בשל חוויה של חוסר אמון, פגיעה, ובגידה מצדה של המתלוננת יחד עם מכר שלו. הנאשם שלל כוונה ממשית לפגוע במתלוננת, כשלדבריו היה שריו בגילופין באופן שהקשה עליו לווסת עצמו. כיום, ציין הנאשם, הקשר עם המתלוננת נותק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממוקד בתחושת העלבון וההשפלה שחש.

ממידע שנמסר לשירות המבחן על ידי גורמי הטיפול במסגרת "סל שיקום" עלה כי הנאשם מטופל במסגרתם מזה כשנה וחצי, מתגורר בדיור מוגן לבודדים, נפגש אחת לשבוע עם עובדת סוציאלית, אחת לשבוע עם מדריכה שיקומית ומשתתף בתוכנית לפעילויות פנאי בקהילה. להתרשמות גורמי הטיפול הנאשם מתפקד באופן תקין ועצמאי, מצב רוחו יציב והוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים ללא אירועים חריגים. עוד נמסר כי גורמי הטיפול מסייעים לנאשם במיצוי זכויותיו, הסדרת החובות הכספיים, מלווים אותו באשר למצבו הבריאותי ולשילובו בתעסוקה.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת שתיארה מערכת יחסים תקינה עם הנאשם משך כשבע שנים והדגישה היבטים טובים באישיותו. המתלוננת לא הרחיבה אודות הנסיבות שהובילו לסיום מערכת היחסים, אך מסרה כי לאחר הפרידה חלה הדרדרות במצבו של הנאשם אשר באה לידי ביטוי בהתנהגות לא מווסתת לצד צריכה מוגברת של אלוהול. עוד תיארה המתלוננת התנהגות מטרידה ובלתי צפויה מצדו כלפיה, אותן ייחסה לקשיין לקבל את רצונה לסיום הקשר הזוגי. המתלוננת שללה אירועים נוספים.

בניגוד לנאשם, המתלוננת מסרה המלוננת כי בתחילת שנת 2022, חודש ביניהם הקשר וכיום הם מצויים בקשרי ידידות טובים המאופיינים בעזרה הדדית ושללה חשש מפניו כיום.

שירות המבחן התרשם ממי אשר מגיל צעיר התמודד עם קשיים נפשיים, וכאשר מפסיק הנאשם את השימוש בתרופות ומשתמש לרעה באלוהול, חלה הדרדרות במצבו אשר באה לידי ביטוי בחייו האישיים והתעסוקתיים, היעדר יציבות ונטייה להתנהגות אימפולסיבית.

שירות המבחן שקל את חומרת העבירות, המורכבות שבמצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, קשייו בנטילת תרופות והיעדר מעקב סדיר ורציף. מנגד ציין שירות המבחן כי כאשר הנאשם מתמיד בנטילת התרופות חלה התייצבות בתפקודו וכיום קיימת לנאשם ההבנה באשר למחרים האישיים אותם שילם על רקע הפסקת

הטיפול והשימוש לרעה באלכוהול. עוד נתן שירות המבחן את הדעת לכך שכיום הנאשם והמתלוננת מקיימים קשרי ידידות תקינים, ומאז האירועים המתוארים בכתב האישום, לא התרחשו אירועי אלימות נוספים.

שירות המבחן המליץ כי בשים לב לשיתוף הפעולה של הנאשם, ועל מנת לעודד מאמציו עד כה, ובשים לב לכך שהמשך ההליך הטיפולי מצמצם מהסיכון להישנות העבירות, כי בית המשפט יגזור עונש שיאפשר המשך השקעת כוחותיו בהליך השיקום. לפיכך, שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן, לצד צו של"צ כמרכיב ענישה מוחשי וקונקרטי. שירות המבחן סבר כי ענישה בדרך של עבודות שירות עלולה לגרום לנסיגה במצבו הרגשי - נפשי של הנאשם.

6. מן התסקיר השני, מיום 28.3.23 עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם החל לעבוד כשומר בבית אבות ותיאר כי מעבר למוטל עליו, הוא מסייע לקשישים המתגוררים במקום, קשוב אליהם ומפיק הנאה ותועלת מהקשר איתם. הנאשם שיתף כי הוא מקיים קשר טוב וקרוב עם ילדיו וכן שמצבו הנפשי היציב כיום משפיע על יחסיהם לטובה. הנאשם שלל כל קשר עם המתלוננת.

מגורמי הטיפול במסגרת "סל שיקום" נמסר כי הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי ומקפיד על נטילת הטיפול התרופתי כשלאחרונה נראה שמצבו יציב, הוא בעל מודעות גבוהה למצבו ויודע לזהות התדרדרות במצבו הנפשי. עוד צויין כי ניכר שהנאשם מכיר בחומרת מעשיו ועושה כל שביכולתו למנוע הישנות מצבים אלו בעתיד, על ידי הקפדה על נטילת טיפול תרופתי והסתייעות באנשי הצוות בסיטואציות מאתגרות. הנאשם מתפקד במרבית הזמן בצורה עצמאית ומודע להתנהלות כלכלית כשלאחרונה מתקיים עמו שיח אודות עזיבת הדירה הקבוצתית ומעבר לדירה עצמאית בקהילה. גורמי הטיפול ציינו כי הקשר הטיפולי- פרטני עם הנאשם ימשיך אף אם יועבר למסגרת מגורים זו.

שירות המבחן התרשם כי הטיפול במסגרת "סל שיקום" ובכלל זה הטיפול הפרטני בו משולב הנאשם, מהווה מענה אופטימלי לצרכיו. עוד צוין כי לדברי המתלוננת כיום אין כל קשר בינה לבין הנאשם ושללה כל תחושת איום או חשש מפניו.

לאור כך, כאשר ההתמדה בנטילת התרופות, שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי, וההקפדה על המעקב הפסיכיאטרי, מפחיתים את הסיכון במצבו, חזר שירות המבחן על המלצתו לצווי מבחן ושל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

7. תמצית טיעוני המאשימה

בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות וציינה כי בתי המשפט מוצאים לנכון להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה, בשים לב לקלות הבלתי נסבלת בפגיעה בנשים, הן על דרך של אלימות מילולית והן על דרך נקיטת אלימות פיזית. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם ענישה שבין 8 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשים.

באשר לנסיבות הנאשם עצמו ציינה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם בעבירה ממך העניין, הפנתה לתסקירי שירות המבחן וצינה אין המדובר בהליך שיקומי מעמיק שיש בו כדי לאפשר סטייה ממתחם העונש ההולם. בנסיבות אלה עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בן 9 תשעה חודשים לצד פיצוי ומאסר על תנאי.

8. תמצית טיעוני ההגנה

ההגנה עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם. לטענת ההגנה, יש לזכור כי הרקע לביצוע העבירות הוא שימוש לרעה באלכוהול, כאשר המלל עצמו בעבירת האיומים הוא מכוער ובוטה, אך לא כולל פגיעה חמורה בחייה של המתלוננת. כמו כן, לשיטת ההגנה, יש לתת את הדעת לכך שהאיומים בוצעו על דרך השארת הודעות קוליות ולא מול פניה של המתלוננת. ההגנה הוסיפה כי גם עבירת התקיפה אינה ברף חומרה גבוה משמדובר דחיפת המתלוננת.

ההגנה הפנתה למועד ביצוע העבירות- שנים 2021 ו- 2020, והדגישה כי כיום לא קיים קשר בין הצדדים, והנאשם בודד בעולם. ההגנה הפנתה לעובדה כי הנאשם פנה מיוזמתו לעזרה, בגין התדרדרותו הנפשית וצריכת האלכוהול, ולא בשל ההלך הפלילי.

ההגנה הפנתה לכך שבתסקיר שירות המבחן צוין כי במסגרת אשפוזו ב"מרכז לבריאות הנפש" בבאר יעקב לא נצפו אצל הנאשם התנהגויות המאפיינות אנשים המכורים לאלכוהול, ולכן גם לא היה צורך באשפוז במסגרת "תחלואה כפולה".

ההגנה הדגישה את הטיפול בו משולב הנאשם, את התרשמות שירות המבחן, את העובדה כי המתלוננת שללה אירועי אלימות נוספים ואת ההמלצה בסופו של דבר. כמו כן, ביקשה ההגנה לתת את הדעת לכך שאין המדובר בנאשם רגיל אלא נאשם חולה נפש, אשר מצא מקום עבודה בתור מאבטח בבית אבות, משולב בהליך טיפולי התואם את צרכיו ועל כן יש מקום לסטות ממתחם הענישה ההולם היה ובית המשפט יחליט כי תחתית מתחם הענישה הוא מאסר.

דין

9. הערכים המוגנים בעבירת האלימות, בהם פגע הנאשם בהליך שבפניי, הם ההגנה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה ושלמות נפשה. עם זאת, בחינת נסיבות ביצוע עבירת האלימות מצביעה על פגיעה ברף חומרה שאינו גבוה.

באשר לעבירת האיומים, הרי שהאינטרס החברתי הוא להגן על שלמות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. אינטרסים אלו מקבלים משנה תוקף וחשיבות בתוככי התא המשפחתי.

10. באשר למעשי האלימות של הנאשם, הרי שמדובר בעבירות אלימות שבוצעו במסגרת זוגית, על רקע פרידתה של המתלוננת מהנאשם וכן על רקע שימוש לרעה באלכוהול.

מנגד אציין כי עבירת התקיפה הייתה רגעית והסתכמה בדחיפת המתלוננת ונפילתה על הרצפה.

באיומיו על המתלוננת. פגע הנאשם בשלוותה ובביטחונה. תוכן האיומים- בוטה ובעל אופי חמור וכלל פגיעה חמורה בגופה של המתלוננת ובגופו של חברה, והכל על רקע פרידת השניים והשימוש באלכוהול, ובכך יש כדי להוות נסיבה לחומרה. האיומים לא בוצעו פנים אל פנים אלא באמצעות השארת הודעות וללא שימוש בחפץ נלווה. אמנם אין מדובר בעבירה מתוכננת מראש, ואולם אין בכך להוות נסיבה לקולה, משניכר כי הנאשם לא הצליח לשלוט בכעסו.

11. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. רע"פ 8926/21 **מאיר דוקרקר נ' מ"י** (29.12.21) המבקש הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים על בת זוג, בכך שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום גזר על המבקש חודשיים וחצי מאסר, אך בית המשפט המחוזי החמיר בעונש והעמיד את תקופת המאסר על 9 חודשי עבודות שירות. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. רע"פ 5080/20 **אביגל בן דוד נ' מ"י** (27.7.20) נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש בן ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שנגזר על המבקש שאיים על בת זוגו שיפגע בה והביע תמיכה באירוע רצח במשפחה שארע בעבר, כן תקף אותה כאשר אחז בידה ורצה להוציאה אל מחוץ לדלת.

ג. רע"פ 7660/19 **פלוני נ' מ"י** (15.12.19) נדון עניינו של מי שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של איומים ותקיפה סתם, בגין כך שאיים על גרושתו וחברותיה ואף תקף את בן זוגה של אחת מהחברות. המבקש נדון ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וזאת בשים לב להיעדר עברו הפלילי ולעובדה כי מדובר באירוע אלימות יחיד. עוד התחשב בית המשפט בפנייתו של המתלוננת שתיארה כי מדובר באב מסור. מנגד נשקלה לחובת המבקש העובדה כי לא נטל אחריות על מעשיו. ערעוריו לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון, נדחו.

ד. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16) נדחתה בקשת רשות הערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת וכתוצאה מכך היא מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, בשים לב לכך שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי ונוכח היעדר תובנות מצדו באשר למצבו כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, ובקשת רשות ערעור שהוגשה, נדחתה אף היא.

ה. עפ"ג (מחוזי-ים) 40105-03-16 **מ"י נ' שי אלביליה** (8.5.17) הורשע המשיב בביצוע שתי עבירות

איומים, בכך שאיים על המתלוננת, עמה היה מצוי בקשר רומנטי במשך חצי שנה, במהלך שיחת טלפון. שירות המבחן סבר כי עונש מאסר מותנה וקנס יהוו ענישה מרתיעה ומציבת גבולות. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין עונש שאינו כולל מאסר, ובמקרים מתאימים אף אינו כולל הרשעה, לבין מאסר למספר חודשים, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות. בעת גזירת הדין, שקל בית המשפט לקולה את הודאת הנאשם, העובדה כי לא נגרם למתלוננת נזק כלשהו, ולחומרה שקל את עברו הפלילי. בסופו של יום גזר בית המשפט ארבעה ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪1,500. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המאשימה.

ו. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 11897-09-18 **סאלחי נ' מ"י** (27.3.19) זוכה המערער מעבירת איומים והורשע בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, בגין כך שסטר למתלוננת בגופה ובעט בה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 45 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעור על העונש נדחה.

ז. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 **פלוני נ' מ"י** (9.8.16) שם הדף המערער את בת זוגו בכתפה באמצעות שתי ידיו ושלח לה מסרון מאיים. לאחר שמיעת ראיות הורשע המערער ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. הערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש, נדחה.

ח. עפ"ג (מחוזי מרכז) 54262-10-15 **פלוני נ' מ"י** (29.12.2015) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות איומים והפרת הוראה חוקית. במהלך הליכי המעצר עד לתום ההליכים של הנאשם, אסר ביהמ"ש על הנאשם ליצור קשר עם גרושתו. הנאשם הפר הוראה זאת, התקשר לגרושה ואמר לה על אביו כי "הוא שרמוטה בדיוק כמוך. הוא בן זונה" ובהמשך אמר "הוא זונה ומי שיזין אותו זה רק אני. רק שתדעי. זה ענין של זמן. זה שהוא יוצא מהבית אני אזיין את אמא שלו וזה שהוא לא יוצא מהבית זה בזכותי"; עוד אמר "זה שאני אזיין אותו אני אזיין אותו בתחת". ביהמ"ש השית על הנאשם מאסר למשך 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם לביהמ"ש המחוזי נדחה.

ט. ת"פ (כ"ס) 29481-08-20 **מ"י נ' רויטמן** (6.10.22) הורשע הנאשם בתקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שאיים על המתלוננת ולאחר מכן תפס את ידה ודחף אותה לרצפה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי.

י. ת"פ (רח') 35311-11-21 **מ"י נ' צ'פל** (14.3.22) הורשע הנאשם בשני אישומים הכוללים ביצוע עבירות של איומים ותקיפה סתם - בן זוג. הנאשם הכה בארון שמאחורי המתלוננת ואחז בחוזקה בפניה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בסופו של דבר נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי.

יא. תפ (רמ') 16219-05-19 **מ"י נ' בלדנוב** (17.11.20) הנאשם הורשע בארבעה אישומים, בביצוע עבירות איומים, עבירה של פגיעה בפרטיות ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעד כל אישום בעבירת איומים והאישום בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק נע בין חודש מאסר לבין 15 חודשים, ובסופו של דבר גזר על הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי ולהיעדר המלצה שיקומית על אף קיומה של נזקקות טיפולית, 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

יב. ת"פ (שלום נצ') 41303-03-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.8.20) הורשע הנאשם לאחר שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג. בית משפט השלום סקר פסיקה מרובה וקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי ואף ריצה מאסרים קודמים. הנאשם הביע צער וחרטה והמתלוננת ביטאה רצון

לשוב לחיים משותפים עמו. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר מאחורי בורג וברח.

12. נוכח עתירת הצדדים למתחם עונש אחד ובשים לב לכך שיש לראות את האישומים כמסכת אירועים יחידה, בהתקיים מבחן הקשר ההדוק כפי שגובש בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14), אקבע מתחם אחד לכלל האישומים המפורטים בכתב האישום.

13. **בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, לצד עונשים נלווים.**

עונשו של הנאשם

14. שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי וחסך את העדת המתלוננת. עוד התחשבתי בכך שעברו הפלילי של הנאשם ישן וכן כי מאז ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות. כמו כן, שקלתי את דברי המתלוננת כפי שהם באים לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, כאשר אזכיר כי הקשר בין המתלוננת לבין הנאשם כעת נותק. לבסוף אזכיר כי הנאשם שהה במעצר כשבועיים ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים, וגם לכך יש ליתן משקל בגזירת העונש.

כמו כן, אזכיר כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, כמפורט בתסקירי שירות המבחן.

משקל מיוחד נתתי לעובדה כי הנאשם פנה באופן עצמאי לטיפול במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב והתרשמות גורמי הטיפול, המצוינת במסגרת תסקיר שירות המבחן- חיובית. עוד התחשבתי באמור בתסקיר שירות המבחן כי גורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש- באר יעקב התרשמו כי הנאשם לא הפגין התנהגויות המאפיינות אנשים המכורים לאלכוהול. משקל נוסף נתתי לכך כי לאחר שחרורו מאשפוז פנה והשתלב בטיפול במסגרת "סל שיקום".

15. כידוע, מוסמך בית המשפט לסטות לקולה ממתחם הענישה ההולם שנקבע, אם **"מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם"**, כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

כלום ניתן לסטות משיקולי שיקום בעניינו של הנאשם שלפני?

16. מטבע הדברים, לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם נתוני האישיים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי הענישה הנוספים העומדים על הפרק (ר' לעניין זה את ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מ"י (18.04.2018)).

17. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לטיעוני הצדדים ולתסקירי שירות המבחן, באתי לכלל מסקנה כי על אף

החומרה שבמעשי הנאשם, עסקינן באחד מאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם הליך שיקומו של הנאשם מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, עד כדי הימנעות מהשתת עונש מאסר, בשל כך שמתקיים בו אותו ניצוץ המבטא "סיכוי של ממש שישתקם".

18. להערכת שירות המבחן, קיימת חשיבות כי הנאשם ימשיך השתלבותו בהליך הטיפול ועל כן המליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה. כמו כן, נוכח הקשיים השונים עמם הנאשם מתמודד קיימת חשיבות כי ישקיע את מרב המאמצים בשיקום חייו ובהמשך ההליך הטיפולי במסגרת "סל שיקום" ולכן המליץ שירות המבחן על ענישה בעל אופק שיקומי ואף לא לגזירת מאסר בדרך של עבודות שירות.

להתרשמות שירות המבחן כאשר הנאשם מפסיק את השימוש בתרופות ומשתמש לרעה באלכוהול חלה הדרדרות במצבו אשר באה לידי ביטוי בניהול חייו האישיים והתעסוקתיים, היעדר יציבות ונטייה להתנהגות אימפולסיבית. כאשר הנאשם משולב במסגרת בעלת גבולות ברורים, הוא מצליח להתארגן, נוטל את התרופות באופן מסודר וחלה יציבות יחסית במצבו הנפשי.

כמו כן, כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ועושה כל שביכולתו למנוע הישנות מצבים אלו בעתיד על ידי הקפדה על נטילת טיפול תרופתי והסתייעות באנשי הצוות בסיטואציות מאתגרות.

על כן, על פי האמור בתסקירי שירות המבחן, התמדתו של הנאשם בנטילת הטיפול התרופתי, שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי במסגרת "סל שיקום" המהווה מענה אופטימלי לצרכיו, שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, הקפדתו על המעקב הפסיכיאטרי, מפחיתים את הסיכון במצבו. שירות המבחן סבור כי על הנאשם להמשיך בטיפול ובשיקום.

זאת ועוד, המתלוננת מסרה כי כיום אין כל קשר בינה לבין הנאשם ושללה כל תחושת איום או חשש מפניו.

הנאשם אף הוא הביע רצונו להמשיך את הטיפול הפרטני בו הוא משולב, להמשיך את הקשר עם גורמי הטיפול הנוספים במסגרת "סל שיקום" וכן להמשיך את הקשר עם שירות המבחן.

19. קבלת עמדת המאשימה, משמעותה בפועל, פגיעה ביכולתו של הנאשם להמשיך בשיקומו וזאת דווקא לאחר הוכיח לאורך זמן נכונות להירתם באופן משמעותי להליך הטיפולי.

אין בידי לקבל את עמדת המאשימה לפיה בשל היעדר שילוב בהליך טפולי בתחום ההתמכרות לאלכוהול אין מדובר בהליך שיקומי, וזאת בעיקר מן הטעם כי גורמי הטיפול בעצמם, הן שירות המבחן והן גורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב, אינם סבורים כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום זה. אדרבה, כאמור בתסקיר שירות המבחן, גורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש סבורים כי הנאשם לא מפגין התנהגות המאפיינת אנשים מכורים לאלכוהול והוא אף לא הופנה לטיפול ביחידה לתחלואה כפולה, אלא לטיפול בו הוא משולב כעת.

אף שירות המבחן סבור כי ההליך הטיפולי בו משולב כעת הנאשם, נותן את המענה האופטימלי למצבו. אם כך, משגורמי הטיפול עצמם אינם סבורים כי יש לנקוט בגישה טיפולית בתחום להתמכרות לאלכוהול, הרי שלא ניתן לצפות כי הנאשם ישולב בהליך טיפולי בתחום זה.

בנסיבות אלה, אין לקבל את עמדת המאשימה לעניין זה.

20. סיכומם של דברים, בשקלי על כפות המאזניים את מהות מעשיו של הנאשם, את עברו הפלילי, את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות את סיכויי שיקומו, מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, וזאת בשל האינטרס הציבורי.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 2667/18 **יצחק נ' מ"י** (10.10.18):

"הקלה בעונש תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום אינה אך בגדר התחשבות אישית בעבריו, אלא עיקרה טמון בכך ששיקום מוצלח משרת את האינטרס החברתי של הגנה על החברה מפני עבירות עתידיות מצד אותו עבריו, בבחינת "הפסדו יוצא בתועלתו".

יובהר כי הצורך בפיקוח על המשך שיקומו של הנאשם והצורך בהעמדת הנאשם על המשמעות החברתית של מעשיו, ימצאו מענה בהעמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן ובהטלת צו שירות לתועלת הציבור.

סוף דבר

21. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 100 שעות כפי התוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותוגש לאישורי תוך 30 ימים.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי השל"צ, ניתן יהיה להחזירו לביהמ"ש ולהוסיף על עונשו.

ב. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה להחזירו לביהמ"ש ולהוסיף על עונשו.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.

ד. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך של 1500 ₪. הפיצוי ישולם לקופת ביהמ"ש ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.